Sygn. akt: KIO 116/26
Sygn. akt: KIO 131/26

WYROK

Warszawa, dnia 4 marca 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący:Robert Siwik
Członkowie:Maciej Sikorski
Robert Skrzeszewski

Protokolant:Rafał Komoń

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 lutego 2026 r. odwołań wniesionych do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 9 stycznia 2026 r. przez Odwołujących:

1)Mirbud S.A. z siedzibą w Skierniewicach – sygn. akt: KIO 116/26;

2)Bielskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego S.A. z siedzibą w Bielsku-Białej- sygn. akt: KIO 131/26

w postępowaniu prowadzonym przez Zamawiającego: **Komenda Wojewódzka Policji w Katowicach z siedzibą w Katowicach**,

przy udziale uczestnika po stronie Zamawiającego w postępowaniu o sygn. akt: KIO 116/26:

Dekpol Budownictwo Sp. z o.o. z siedzibą w Pinczynie,

przy udziale uczestników po stronie Zamawiającego w postępowaniu o sygn. akt: KIO 131/26:

A.**Dekpol Budownictwo Sp. z o.o. z siedzibą w Pinczynie**,

B.**Mirbud S.A. z siedzibą w Skierniewicach**,

orzeka:

sygn. akt: KIO 116/26

1.**Oddala odwołanie w całości**.

2.Kosztami postępowania obciąża **Odwołującego** – wykonawcę **Mirbud S.A. z siedzibą w Skierniewicach** oraz zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego **20 000 zł 00 gr** (słownie: dwadzieścia tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez **Odwołującego** tytułem wpisu od odwołania oraz kwotę **3 600 zł 00 gr** (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) poniesioną przez **Odwołującego** tytułem wynagrodzenia pełnomocnika.

sygn. akt: KIO 131/26

3.**Oddala odwołanie w całości**.

4.Kosztami postępowania obciąża **Odwołującego** – wykonawcę **Bielskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego S.A. z siedzibą w Bielsku-Białej**oraz zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego **20 000 zł 00 gr** (słownie: dwadzieścia tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez **Odwołującego** tytułem wpisu od odwołania.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

……...
……...
……...

Sygn. akt: KIO 116/26
Sygn. akt: KIO 131/26

U z a s a d n i e n i e

Komenda Wojewódzka Policji w Katowicach, zwana dalej „***Zamawiającym***", prowadzi w trybie przetargu nieograniczonego na podstawie art. 132 ustawy z zastosowaniem procedury, o której mowa w art. 139 ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320), zwanej dalej „ustawą Pzp" lub „Pzp", którego przedmiotem jest „Budowa nowej siedziby Komendy Miejskiej Policji w Katowicach – realizacja" (numer referencyjny: ZP-2380-16/2025), dalej jako „***Postępowanie***".

Ogłoszenie o zamówieniu zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 28 stycznia 2025 r. pod numerem 57062-2025.

Wobec czynności i zaniechań zamawiającego w ww. Postępowaniu 9 stycznia 2026 r. do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej wnieśli odwołania:

1)Mirbud S.A. z siedzibą w Skierniewicach (dalej jako Odwołujący I) – sygn. akt: KIO 116/26;

2)wykonawca Bielskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego S.A. z siedzibą w Bielsku-Białej (dalej jako Odwołujący II) – sygn. akt: KIO 131/26.

Zarządzeniem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej odwołania te zostały połączone do wspólnego rozpoznania i

oznaczone odpowiednio sygn. akt jak wyżej.

Sygn. akt KIO 116/26

Odwołujący I zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

1)„*art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) Pzp w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 8) Pzp w zw. art. 111 pkt 5) Pzp w zw. z art. 16 pkt 1) i 3) Pzp poprzez niezasadne odrzucenie oferty Odwołującego z uwagi na rzekome zaistnienie wobec Odwołującego podstawy wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 8 Pzp, na skutek uznania, że w stosunku do Odwołującego trwa dwuletni okres wykluczenia, o którym mowa w art. 111 pkt 5 Pzp, co Zamawiający stwierdził na podstawie samego faktu wykluczenia Odwołującego w dwóch innych postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego prowadzonych przez PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. („PKP PLK S.A.")1 z powodu rzekomego dopuszczenia si przez Odwołującego wprowadzenia zamawiającego w błąd, podczas gdy: (i) czynności wykluczenia Odwołującego z postępowań przez PKP PLK S.A. nie mają charakteru prawomocnego (skutecznego) i są kwestionowane przez Odwołującego, który wniósł od nich odwołania do Krajowej Izby Odwoławczej (odwołania nie zostały jeszcze rozpoznane), a co za tym idzie – z uwagi na zawisłość spraw odwoławczych w zakresie ww. czynności PKP PLK S.A. nie mogą w chwili obecnej samoistnie stanowić podstawy wykluczenia, gdyż w przeciwnym razie doszłoby do ograniczenia prawa wykonawcy do sądu poprzez uniemożliwienie bądź co najmniej skrajne utrudnienie kwestionowania czynności wykluczenia Odwołującego z postępowania przez innego zamawiającego, co pozostawałoby w sprzeczności z zasadami zachowania uczciwej konkurencji i proporcjonalności, (ii) względnie (przy założeniu, że uniknięcie wykluczenia z postępowania jest możliwe poprzez wdrożenie procedury samooczyszczenia) zmuszałoby wykonawcę do podjęcia i wdrożenia działań naprawczych (o których mowa w art. 110 ust. 2 Pzp), gdy tymczasem, wobec faktu, że w sprawie obu postępowań prowadzonych przez PKP PLK S.A. nie wypowiedziała się jeszcze nawet Krajowa Izba Odwoławcza (nie mówiąc o ewentualnym wyroku Sądu Zamówień Publicznych) wdrażania tych działań byłoby zdecydowanie przedwczesne, a przez to nieuzasadnione;*

2)*ewentualnie, wyłącznie na wypadek nieuwzględnienia zarzutu nr (1) art. 128 ust. 4 Pzp w zw. z art. 16 pkt 1) i 3) Pzp poprzez zaniechanie wystosowania wezwania do wyjaśnień dotyczących treści przedłożonego przez Odwołującego oświadczenia o aktualności danych sporządzonego na wzorze stanowiącym Załącznik nr 8 do SWZ dla Postępowania w sytuacji, w której Zamawiający miał wątpliwości co do okoliczności związanych z wykluczeniem Odwołującego w postępowaniach prowadzonych przez PKP PLK S.A., a także co do postępowań odwoławczych wszczętych w związku z tymi czynnościami, a pomimo tego zdecydował się na zastosowanie najdalej idącego i najbardziej dotkliwego dla każdego wykonawcy środka, tj. wykluczenia Odwołującego z Postępowania i odrzucenia jego oferty, co należy uznać za działanie nieproporcjonalne oraz naruszające zasadę uczciwej konkurencji; (3) art. 16 pkt 1), 2) i 3) Pzp poprzez przeprowadzenie Postępowania w sposób niezapewniający zachowania uczciwej konkurencji, równego traktowania wykonawców, przejrzystości i proporcjonalności*."

Odwołujący I wnosił o uwzględnienie odwołania oraz nakazanie Zamawiającemu:

1)„*unieważnienia czynności odrzucenia oferty Odwołującego;*

2)*uznania, że względem Odwołującego nie zmaterializowały się podstawy do wykluczenia z Postępowania;*

3)*unieważnienia czynności badania i oceny ofert oraz wyboru oferty złożonej przez wykonawcę Dekpol Budownictwo Sp. z o.o. z siedzibą w Pinczynie;*

4)*dokonania ponownego badania i oceny ofert oraz dalszych czynności (w tym wyboru oferty) w Postępowaniu z uwzględnieniem oferty Odwołującego;*

5)*ewentualnie, wezwania Odwołującego do wyjaśnień dotyczących treści oświadczenia o aktualności danych*."

Ponadto na podstawie art. 534 ust. 1 w zw. z art. 535 Pzp Odwołujący I wnosiło „*dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów załączonych do odwołania, wnioskowanych w odwołaniu lub przedstawionych na rozprawie, na okoliczności wskazane w uzasadnieniu pisemnym bądź ustnym oraz na podstawie art. 573 Pzp wnosił o zasądzenie od Zamawiającego na rzecz Odwołującego kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przewidzianych przepisami prawa, zgodnie z fakturą przedstawioną na rozprawie*".

Odwołujący I wskazywał, że posiada interes „*w uzyskaniu zamówienia będącego przedmiotem Postępowania oraz może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez Zamawiającego przepisów prawa. Gdyby Zamawiający przeprowadził czynności w Postępowaniu zgodnie z przepisami Pzp i prawidłowo ocenił stan faktyczny i prawny, to doszedłby do wniosku, że wobec Odwołującego nie zachodzą przesłanki wykluczenia z postępowania, a w konsekwencji nie doszłoby do odrzucenia oferty Odwołującego i Odwołujący miałby realne szanse na uzyskanie zamówienia. Z informacji z otwarcia ofert wynika bowiem, że w przypadku uwzględnienia odwołania i przywrócenia oferty Odwołującego do Postępowania, oferta Odwołującego byłaby ofertą najkorzystniejszą spośród ofert niepodlegających odrzuceniu. Tym samym szkoda, jaką poniesie Odwołujący w razie utrzymania w mocy czynności Zamawiającego naruszających ustawę Pzp polega na*

utracie możliwości uzyskania zamówienia, a w konsekwencji utracie zysku i doświadczenia, jakie Odwołujący uzyskałby w związku z wykonywaniem przedmiotu zamówienia".

Do postępowania odwoławczego w sprawie o sygn. akt KIO 116/26 po stronie zamawiającego zgłosił przystąpienie wykonawca Dekpol Budownictwo Sp. z o.o. z siedzibą w Pinczynie.

Zamawiający złożył w dniu 6 lutego 2026 r. odpowiedź na odwołanie, w której wnosił o oddalenie odwołania w całości. Ponadto Odwołujący I w swoim stanowisku procesowym z dnia 25 lutego 2026 r. złożył dodatkowe wnioski dowodowe w sprawie.

Sygn. akt KIO 131/26

Odwołujący II zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

1)„*art. 226 ust. 1 pkt 5 Ustawy PZP poprzez niezasadne odrzucenie oferty Odwołującego z uwagi na rzekomą niezgodność z warunkami zamówienia, która miała polegać na podaniu błędnych opisów dla dwóch pozycji kosztorysu cenowego złożonego przez Odwołującego względem treści opisów tych urządzeń określonych w ramach przedmiarów, które zostały udostępnione przez Zamawiającego, tj. omyłkowym skopiowaniu do pozycji 1128 kosztorysu cenowego dla branży sanitarnej (budynek administracyjno-biurowy) zawartość (opisu) pozycji 1105 przedmiaru dla tej branży (omyłka) oraz omyłkowym skopiowaniu do pozycji 106 kosztorysu cenowego dla branży sanitarnej budynek garażu opisu urządzenia zawartego w pozycji 105 przedmiaru dla tej branży – pomimo tego, że Odwołujący wycenił prawidłowe pozycje przedmiaru;*

2)*art. 223 ust. 2 pkt 3 Ustawy PZP poprzez zaniechanie poprawienia w ofercie Odwołującego innych omyłek polegających na niezgodności oferty z dokumentami zamówienia, niepowodujące istotnych zmian w treści oferty oraz powiadomienia Odwołującego o tym fakcie – w sytuacji, gdy na podstawie analizy treści kosztorysów cenowych można stwierdzić, że celem wykonawcy było podanie prawidłowych opisów dla pozycji 1128 kosztorysu cenowego dla branży sanitarnej (budynek administracyjno-biurowy) oraz 106 kosztorysu cenowego dla branży sanitarnej budynek garażu;*

3)*ewentualnie, gdyby Izba uznała że poprawa omyłek nie była możliwa bez uprzedniego wezwania Odwołującego do złożenia wyjaśnień w trybie art. 223 ust. 1 Ustawy PZP – art. 223 ust. 1 Ustawy PZP poprzez zaniechanie wezwania Odwołującego do wyjaśnienia treści oferty w zakresie dotyczącym błędnych opisów dla pozycji 1128 kosztorysu cenowego dla branży sanitarnej (budynek administracyjno-biurowy) oraz 106 kosztorysu cenowego dla branży sanitarnej budynek garażu;*

4)*art. 239 Ustawy PZP poprzez dokonanie wyboru oferty złożonej przez wykonawcę Dekpol Budownictwo Sp. z o.o. jako najkorzystniejszej w Postępowaniu, w sytuacji, gdy to właśnie oferta Odwołującego powinna zostać uznana za najkorzystniejszą w Postępowaniu.*"

Odwołujący II wnosił o uwzględnienie odwołania w całości oraz nakazanie Zamawiającemu:

1)„*unieważnienia czynności wyboru, jako oferty najkorzystniejszej, oferty złożonej przez Dekpol Budownictwo Sp. z o.o.;*

2)*unieważnienia czynności odrzucenia oferty Odwołującego;*

3)*poprawienie omyłek w treści kosztorysu ofertowego złożonego przez Odwołującego;*

4)*ewentualnie, gdyby Izba uznała że poprawienie innych omyłek (o których mowa w pkt jest przedwczesne wezwania Odwołującego do złożenia wyjaśnień treści oferty na podstawie art. 223 ust. 1 Ustawy PZP;*

5)*dokonanie ponownego badania i oceny ofert z uwzględnieniem oferty Odwołującego.*"

Ponadto, Odwołujący II wnosił o zasądzenie od Zamawiającego na rzecz Odwołującego kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa procesowego i kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictw, według norm przewidzianych przepisami prawa zgodnie z fakturą przedstawioną na rozprawie oraz potwierdzeniami uiszczenia opłaty skarbowej stanowiącymi załącznik do odwołania.

Odwołujący II podnosił, że *„posiada interes we wniesieniu odwołania, w rozumieniu art. 505 ust. 1 Ustawy PZP. Oferta złożona przez Odwołującego ma najniższą cenę spośród złożonych ofert w Postępowaniu, tym samym w sytuacji, gdyby Zamawiający bezpodstawnie jej nie odrzucił, to oferta Odwołującego zostałaby wybrana jako najkorzystniejsza. Odwołujący może więc ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez Zamawiającego przepisów prawa, bowiem, gdyby Zamawiający przeprowadził czynności w Postępowaniu zgodnie z przepisami Ustawy PZP, nie doszłoby do odrzucenia oferty Odwołującego. W konsekwencji to Odwołujący uzyskałby Zamówienie, co umożliwiłoby mu uzyskanie zysków z jego realizacji. Wadliwe działania Zamawiającego spowodowały brak uzyskania Zamówienia przez Odwołującego i generują szkody w postaci nieuzyskania zysków wynikających z realizacji umowy. Wykazane powyżej okoliczności jednoznacznie przesądzają o uprawnieniu Odwołującego do wniesienia przedmiotowego odwołania oraz konieczności rozpatrzenia podniesionych w nim zarzutów.*"

Zamawiający złożył odpowiedź na odwołanie w sprawie o sygn. akt KIO 131/26 w dniu 6 lutego 2026 r., w której wniósł o oddalenie odwołania. W odpowiedzi i w trakcie rozprawy przedstawił uzasadnienie faktyczne i prawne swego stanowiska.

Do postępowania odwoławczego w sprawie o sygn. akt KIO 131/26 po stronie Zamawiającego zgłosili przystąpienie:

1)Mirbud S.A. z siedzibą w Skierniewicach,

2)Dekpol Budownictwo Sp. z o.o. z siedzibą w Pinczynie.

Ww. Przystępujący złożyli pisma procesowe, w których wnieśli o oddalenie odwołania i przedstawili uzasadnienie faktyczne i prawne swego stanowiska. Przystępujący w trakcie rozprawy przedstawili uzasadnienie faktyczne i prawne swego stanowiska.

Uwzględniając całość dokumentacji z przedmiotowego postępowania, jak również biorąc pod uwagę oświadczenia, stanowiska i dokumenty złożone przez strony i uczestników postępowania w trakcie posiedzenia i rozprawy, Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje:

KIO 116/26

Izba ustaliła, iż nie została wypełniona żadna z przesłanek skutkujących odrzuceniem odwołania, odwołanie nie zawierało braków formalnych i mogło zostać rozpoznane merytorycznie. Tak samo Izba oceniła, że nie istnieją przesłanki do zwrotu odwołania.

Izba ustaliła, że wykonawca wnoszący odwołanie wykazał interes w korzystaniu ze środków ochrony prawnej.

Izba stwierdziła skuteczność przystąpienia wykonawcy Dekpol Budownictwo sp. z o.o. do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego.

Izba postanowiła włączyć w poczet materiału dowodowego sprawy i przeprowadzić dowody z dokumentacji Postępowania oraz dowodów wnioskowanych przez Odwołującego I.

W zakresie zarzutów zawartych w odwołaniu, Izba stwierdziła, iż odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie Izba wskazuje, że ustawa Pzp, na wzór przede wszystkim dyrektywy unijnej, wobec wykonawcy w stosunku, do którego zachodzą przesłanki wykluczenia, przewiduje możliwość skorzystania z tzw. procedury samooczyszczenia (*self-cleaningu*). Tak wprost stanowi przepis art. 110 ust. 2 i 3 Pzp.

Wykonawca nie podlega wówczas wykluczeniu, jeżeli – pomimo pozostawania faktycznie w sytuacji „wykluczenia" udowodni zamawiającemu, że skutecznie przeprowadził samooczyszczenie. Regulacje art. 110 ustawy Pzp wskazują na konkretne przesłanki prawidłowego *self-cleaningu* i jednocześnie zobowiązują zamawiającego do dokonania rzetelnej oceny podjętych przez wykonawcę środków.

W okolicznościach niniejszej sprawy Odwołujący I wprost wskazał w treści swojego oświadczenia z 15.12.2025 r., że dotyczą go „*okoliczności związane z odrzuceniem jego oferty w postępowaniach prowadzonych przez PKP PLK S.A. Odwołujący wskazał w szczególności, że pismem z dnia 21 listopada 2025 r. PKP PLK S.A., w postępowaniu pn. „Prace na linii kolejowej C–E 20 na odcinku Skierniewice - Czachówek Wschodni" (nr postępowania: 9090/IRZR2/19466/05551/24/P), poinformował o odrzuceniu oferty wspólnej wykonawców MIRBUD S.A., TRANSKOL s z o.o. oraz TORKOL sp. z o.o., na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) Pzp w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 8 oraz pkt 10 Pzp. Z kolei pismem z dnia 5 grudnia 2025 r. ten sam zamawiający, tj. PKP PLK S.A., w postępowaniu pn. „Zaprojektowanie i wykonanie robót na linii kolejowej C–E 20 na odcinku Czachówek Wschodni - Pilawa wraz z mostem nad Wisłą" (nr postępowania: 9090/IRZR2/19506/05550/24/P), poinformował o odrzuceniu oferty wspólnej wykonawców MIRBUD S.A. TORHAMER Sp. z o.o. oraz MOST Sp. z o.o., na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) Pzp w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 8 pkt 10 Pzp, a także art. 109 ust. 1 pkt 2 lit. c) Pzp" (tak odwołanie Odwołującego I, s. 5). Ponadto Odwołujący I w treści ww. oświadczenia przekazanego Zamawiającemu wskazał, że „nie zgadza się z odrzuceniem ofert w powyższych postępowaniach, albowiem nie podał żadnych informacji nieprawdziwych ani nie zataił faktów istotnych dla tych postępowań. Jednocześnie Odwołujący poinformował, że od ww. czynności odrzucenia ofert wniósł odwołania do Krajowej Izby Odwoławczej, odpowiednio w dniach 1 grudnia 2025 r. (w postępowaniu nr 9090/IRZR2/19466/05551/24/P) oraz 15 grudnia 2025 r. (w postępowaniu nr 9090/IRZR2/19506/05550/24/P), które na dzień składania Oświadczenia (jak również zresztą na dzień złożenia niniejszego odwołania) nie zostały jeszcze rozpoznane*".

W odpowiedzi na odwołanie Odwołującego I Zamawiający wskazywał, że: „*Oferta Odwołującego została odrzucona na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy pzp w związku z art. 109 ust. 1 pkt 8 oraz art. 111 pkt 5 ustawy pzp. Odwołujący samodzielnie i z własnej inicjatywy, w odpowiedzi na wezwanie o przedstawienie podmiotowych środków dowodowych, zawarł w oświadczeniu o aktualności danych informację dotyczącą odrzucenia jego oferty przez innego Zamawiającego na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 8 ustawy pzp. Kserokopia oświadczenia stanowi załącznik nr 1 do niniejszego pisma. Zamawiający w celu sprawdzenia stanu faktycznego wystąpił do Wykonawcy, który dokonał odrzucenia oferty Odwołującego, tj. PKP PLK z prośbą o udostępnienie protokołu z postępowania dla postępowań*

wskazanych przez Odwołującego. Zwrócić należy uwagę na konstrukcję przepisu art. 109 ust. 1 pkt 8 ustawy pzp, która nie warunkuje zaistnienia tej przesłanki od prawomocności wyroku Krajowej Izby Odwoławczej ani ostateczności decyzji Zamawiającego o wykluczeniu Wykonawcy z udziału w postępowaniu. Powyższe wynika również z porównania art. 108 ust. 1 pkt 1, pkt 2, pkt 3, pkt 4 oraz art. 109 ust. 1 pkt 2, pkt 3 z art. 109 ust. 1 pkt 8 ustawy pzp. W pierwszym wypadku Ustawo-dawca jednoznacznie wskazał jako decydujący moment uprawomocnienie się wyroku lub ostateczności decyzji, co oznacza brak podstawy do wykluczenia Wykonawcy do momentu zaistnienia uprawomocnienia (stanu ostateczności). W drugim wypadku Ustawodawca wskazał, że wyłącznie samo zdarzenie będące podstawą wykluczenia. Gdyby zaś podstawa wykluczenia określona w art. 109 ust. 1 pkt 8 ustawy pzp była z samej mocy systemu prawnego uzależniona od ostateczności decyzji zamawiającego prowadzącego dane postępowanie lub prawomocnego wyroku Krajowej Izby Odwoławczej i Sądu, zbędne byłoby wskazywanie na uprawomocnienie w art. 108 ust. 1 pkt 1, pkt 2, pkt 3, pkt 4 oraz art. 109 ust. 1 pkt 2, pkt 3 ustawy pzp. Oznacza to bezpośrednio prawidłowość interpretacji Zamawiającego. W przypadku zastosowania innej interpretacji nastąpiłaby luka czasowa, w której Wykonawcy biegnie okres przedawnienia pomimo braku ostateczności decyzji Zamawiającego lub prawomocności wyroku Krajowej Izby Odwoławczej (Sądu) potwierdzających czyn z art. 109 ust. 1 pkt 8 ustawy pzp. Dodatkowo wydaje się zasadnym uznanie, że istotne jest samo zdarzenie nawet jeśli nie skutkowało ono odrzuceniem oferty w innym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego. Przedmiotowy przepis jako przesłankę wskazuje zdarzenie, a nie dokonaną przez jakiekolwiek podmioty czy organy ocenę tego zdarzenia w zakresie skuteczności i prawidłowości. Zamawiający otrzymując więc informację o zaistnieniu zdarzenia musiał je uznać bez względu na brak prawomocnego orzeczenia Krajowej Izby Odwoławczej w tym zakresie. Za-mawiający nie ma możliwości rozstrzygnięcia sporu między Odwołującym a PKP PLK, a jednocześnie uzyskując informację złożoną przez Odwołującego, w świetle przywołanych przepisów prawa, brak jest przepisu umożliwiającego inny sposób postępowania zamiast odrzucenia oferty. Obowiązujące przepisy nie zawierają żadnego zapisu mogącego stanowić podstawę od-stąpienia od odrzucenia oferty, w tym z uwagi na brak rozstrzygnięcia postępowania odwoławczego przez Krajową Izbę Odwoławczą. Kwestia dotkliwości skutków dla Odwołującego nie może zaś stanowić podstawy do przyjęcie interpretacji przepisu dla Odwołującego korzystnej, ale nie znajdującej oparcia w treści tego przepisu. Podkreślenia również wymaga, że to sam Odwołujący z własnej inicjatywy przedłożył Zamawiającemu informację o odrzuceniu jego oferty w innych postępowaniach na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 8 ustawy pzp. Tym samym musiał informacje o czynnościach PKP PLK uznać za istotne dla sprawy. Natomiast Zamawiający otrzymując taką informację, zobowiązany był do postąpienia zgodnie z treścią ustawy pzp, która nie przewiduje weryfikacji prawidłowości dokonanej przez innego Zamawiającego oceny zaistnienia podstawy wykluczenia."

Mając na uwadze powyższe Izba wskazuje, że w ramach procedury samooczyszczenia, tj. aby wykonawca (tutaj Odwołujący I) oprócz wskazania, iż spełnia przesłankę wykluczenia musi także równocześnie wykazać (udowodnić) Zamawiającemu, że podjął łącznie działania wymienione w art. 110 ust. 2 pkt 1—3 ustawy Pzp. Nie powinno ulegać wątpliwościom, że samo wskazanie podstaw wykluczenia (jak to miało miejsce w stosunku do Odwołującego I), przy jednoczesnym negowaniu tego faktu (tj. nieprzyznaniu się do winy, a wskazywaniu na „nieprawomocność określonej decyzji zamawiającego") nie powinna pozwolić takiemu wykonawcy na uniknięcie wykluczenia z postępowania, chyba że ów wykonawca zainicjuje stosowne postępowanie self-celaningu, o czym expressis verbis stanowi art. 110 ust. 2 i 3 Pzp.

Skoro Odwołujący I wprost wskazał w treści swojego oświadczenia z 15.12.2025 r., że dotyczą go dwie podstawy wykluczenia, zmaterializowane u innego zamawiającego (PKP PLK), przy czym nie raczył nawet przedstawić szerszego kontekstu tych podstaw wykluczenia (jak np. przedstawić szerszy [jakikolwiek] kontekst okoliczności stanu faktycznego, jak zainicjowanych środków ochrony prawnej do Izby etc.) to można zadać retoryczne pytanie: jak miał takie oświadczenie Odwołującego I pozytywnie ocenić Zamawiający, tj. ocenić finalnie rzetelność Odwołującego I do realizacji przedmiotowego zamówienia? Otóż Odwołujący I nie dał Zamawiającemu żadnych argumentów do tego, aby w jakikolwiek sposób ocenić jego dotychczasową historię kontraktową (wskazaną w treści oświadczenia) jako „nieaktualną", a co bardziej znamienne potwierdzającą jego rzetelność kontraktową. To właśnie sam Zamawiający musiał pozyskać dodatkowe informacje u źródła, tj. PKP PLK.

Zdaniem Izby, żeby skorzystać z procedury self-cleaningu wykonawca musi przede wszystkim przyznać się do określonego deliktu, a jeśli temu zaprzecza, to jego oświadczenie o samooczyszczeniu jest niewiarygodne (tak trafnie wyrok Izby z dnia z dnia 17 stycznia 2025 r., sygn. akt. 4931/24, gdzie Izba wskazała, że kwestionowanie przez wykonawcę w samooczyszczeniu jego odpowiedzialności za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy, czyni to samooczyszczenie nieskutecznym; w okolicznościach niniejszej sprawy samooczyszczenia nie złożono, niemniej jednak w samej informacji o podstawach wykluczenia negowano fakt wykluczenia, czy szerzej nie przyznawano się do winy, a wskazywano na podjęcie sprawy odwoławczej, będącej „w toku").

W okolicznościach niniejszej sprawy nie dość, że Odwołujący I zaprzeczył wskazanym podstawom wykluczenia, to nie podjął żadnej inicjatywy referującej do jego aktualnej rzetelności kontraktowej. Takie działanie Izba ocenia zdecydowanie negatywnie, przeczące przepisom art. 110 ust. 2 i 3 Pzp.

Niemniej jednak, biorąc pod uwagę samo oświadczenia Odwołującego I, gdzie*de facto* neguje on podstawy wykluczenia, wskazując na ich „nieprawomocność" można wskazać, że takie podejście, nawet jakby w tym kontekście zostało zainicjowane jakiekolwiek samooczyszczenie to byłoby nieskuteczne; kwestionowanie bowiem przez wykonawcę w samooczyszczeniu jego odpowiedzialności za zaistniałą podstawę wykluczenia czyni potencjalne samooczyszczenie nieskutecznym.

Zgodnie z art. 110 ust. 2 Pzp wykonawca nie podlega wykluczeniu, jeżeli udowodni zamawiającemu, że spełnił określone w przepisie przesłanki. Zastosowanie przedmiotowej instytucji jest możliwe jedynie w przypadku braku kwestionowania przez wykonawcę podstaw wykluczenia, z którymi związana jest ta instytucja. Tylko bowiem w wypadku uznania wykonawcy za podlegającego wykluczeniu istnieje możliwość samooczyszczenia. Wynika to nie tylko z literalnej wykładni art. 110 ust. 2 ww. ustawy Pzp, ale również z wykładni celowościowej tego przepisu. Nie ma możliwości zastosowania instytucji self cleaningu "z ostrożności" i tym bardziej nie powinno mieć miejsca wskazywanie podstaw wykluczenia też niejako z ostrożności, jak uczynił to Odwołujący I, który co prawda wskazał, jakie podstawy wykluczenia go dotyczą, ale jednak tylko na tym poprzestał. Podkreślał, że zainicjował sprawy odwoławcze i tym samym jak napisał: „*… w stosunku do Wykonawcy, nie zachodzą na obecnym etapie podstawy do wykluczenia z postępowania*".

Izba w powyższym zakresie przychyla się m.in. do stanowiska Izby wyrażonej w wyroku z dnia z dnia 4 grudnia 2023 r. (sygn.. akt. KIO 3376/23), gdzie Izba wskazała, że: „wykonawca może zostać wykluczony przez zamawiającego na każdym etapie postępowania o udzielenie zamówienia. Rozpatrując moment, kiedy wykonawca powinien wystąpić z procedurą samooczyszczenia, to co do zasady powinna zostać ona podjęta z inicjatywy samego wykonawcy, poprzez wskazanie w oświadczeniu wstępnym, że znajduje się w sytuacji uzasadniającej wykluczenie. W procedurze powyżej progów unijnych informacje o podjęciu działań naprawczych powinny więc znaleźć się już w oświadczeniu JEDZ. Wykonawca powinien przedstawić zamawiającemu informacje o podjętych środkach naprawczych na jak najwcześniejszym etapie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego - w ofercie wykonawcy.". W okolicznościach niniejszej sprawy próżno szukać informacji o jakichkolwiek środkach naprawczych związanych ze wskazanymi podstawami wykluczenia Odwołującego I.

Podsumowując, Odwołujący I, wobec braku zainicjowania jakiejkolwiek procedury samooczyszczenia zgodnie z art. 110 ust. 2 i 3 Pzp, oraz przy de facto negowaniu wskazanych przez siebie podstaw wykluczenia, winien podlegać wykluczenia, jak uczynił to Zamawiający.

Izba postanowiła oddalić wniosek Odwołującego I o skierowanie zapytania prejudycjalnego do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w treści wskazanej na rozprawie (vide protokół z postępowania odwoławczego). Zdaniem Izby sformułowane pytanie zmierza jedynie do przewlekłości postępowania odwoławczego, a ponadto przepisy prawa krajowego, tj. w szczególności art. 110 ust. 2 i 3 Pzp, pozwalają na merytoryczne rozstrzygnięcie niniejszego sporu, co też zostało wyrażone w powyższym uzasadnieniu wyroku.

KIO 131/26

Izba ustaliła, iż nie została wypełniona żadna z przesłanek skutkujących odrzuceniem odwołania, odwołanie nie zawierało braków formalnych i mogło zostać rozpoznane merytorycznie. Tak samo Izba oceniła, że nie istnieją przesłanki do zwrotu odwołania.

Izba ustaliła, że wykonawca wnoszący odwołanie wykazał interes w korzystaniu ze środków ochrony prawnej.

Izba stwierdziła skuteczność przystąpienia wykonawców do postępowania odwoławczego.

Izba postanowiła włączyć w poczet materiału dowodowego sprawy i przeprowadzić dowody z dokumentacji Postępowania.

W zakresie zarzutów zawartych w odwołaniu, Izba stwierdziła, iż odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Odwołujący II wskazywał w odwołaniu, że:„*jego oferta została niezasadnie odrzucona z uwagi na rzekomą niezgodność z warunkami zamówienia, która miała polegać na podaniu błędnych opisów dla dwóch pozycji kosztorysu cenowego złożonego przez Odwołującego względem treści opisów tych urządzeń określonych w ramach przedmiarów, które zostały udostępnione przez Zamawiającego, tj. omyłkowym skopiowaniu do pozycji 1128 kosztorysu cenowego dla branży sanitarnej (budynek administracyjno-biurowy) zawartość (opisu) pozycji 1105 przedmiaru dla tej branży (omyłka) oraz omyłkowym skopiowaniu do pozycji 106 kosztorysu cenowego dla branży sanitarnej budynek garażu opisu urządzenia zawartego w pozycji 105 przedmiaru dla tej branży – pomimo tego, że Odwołujący wycenił prawidłowe pozycje przedmiaru*".

Ponadto Odwołujący II postawił zarzuty ewentualne, tj. naruszenia:

1)art. 223 ust. 2 pkt 3 Ustawy PZP poprzez zaniechanie poprawienia w ofercie Odwołującego innych omyłek polegających na niezgodności oferty z dokumentami zamówienia, niepowodujące istotnych zmian w treści oferty oraz powiadomienia Odwołującego o tym fakcie – w sytuacji, gdy na podstawie analizy treści kosztorysów cenowych można stwierdzić, że celem wykonawcy było podanie prawidłowych opisów dla pozycji 1128 kosztorysu cenowego dla branży sanitarnej (budynek administracyjno-biurowy) oraz 106 kosztorysu cenowego dla branży

sanitarnej budynek garażu;

2)*ewentualnie, gdyby Izba uznała, że poprawa omyłek nie była możliwa bez uprzedniego wezwania Odwołującego do złożenia wyjaśnień w trybie art. 223 ust. 1 Ustawy PZP – art. 223 ust. 1 Ustawy PZP poprzez zaniechanie wezwania Odwołującego do wyjaśnienia treści oferty w zakresie dotyczącym błędnych opisów dla pozycji 112 kosztorysu cenowego dla branży sanitarnej (budynek administracyjno-biurowy) oraz 106 kosztorysu cenowego dla branży sanitarnej budynek garażu*;

W konsekwencji Izba uznała, że zarzuty odwołania nie zasługiwały na uwzględnienie i oddaliła odwołanie w całości.

Izba przychyliła się do argumentacji Zamawiającego, że: *Zamawiający odrzucił ofertę Odwołującego z uwagi na niezgodność z przedmiarem dwóch pozycji kosztorysu ofertowego, w stosunku do których nie zachodziły przesłanki poprawienia „na podstawie art. 223 ust. 2 ustawy pzp. Dotyczy to pozycji centrali nawiewno – wywiewnej w wykonaniu wewnętrznym oraz diagonalnego wentylatora kanałowego z silnikiem EC. W przedmiarze dla tych pozycji Zamawiający wskazał wyłącznie parametry minimalne jednocześnie znosząc wymóg wskazania przez Wykonawców w kosztorysie ofertowym producenta i modelu oferowanego urządzenia. Oznaczało to konieczność wskazania parametrów oferowanego urządzenia bez określenia jego producenta i modelu. Takie rozwiązanie wyeliminowało możliwość swobodnego modyfikowania parametrów podawanych w kosztorysie ofertowym bez odniesienia do konkretnego urządzenia bowiem w efekcie brak byłoby możliwości znalezienia urządzenia pod tak zmodyfikowane parametry. Analizując urządzenie wskazane w ofercie Zamawiającego należy podkreślić następujące skutki niezgodności w wybranych, najważniejszych parametrach dla centrali nawiewno - wywiewnej:*

1. Sprawność odzysku w rozwiązaniu określonym w przedmiarze CR 1253/2014 =87,30 %, natomiast w rozwiązaniu zaproponowanym przez Odwołującego CR 1253/2014=73,10%. Róż-nica wynosi 14,2%. Ta mniejsza wartość zmienia swoją wagę w trakcie użytkowania przy po-mnożeniu przez całodobową pracę przez cały okres życia centrali. Zamawiający będzie płacił więc znacznie wyższe rachunki za uzdatnianie powietrza zewnętrznego na potrzeby wentylacji.

2. Moc nawiew/wywiew – zgodnie z przedmiarem: 600m3/h, a zgodnie z ofertą Odwołującego: 2350m3/h - urządzenie w tym przypadku ma lepsze parametry, natomiast paradoksalnie ta pra-wie czterokrotnie większa wartość również przełoży się na wyższe rachunki za prąd elektryczny w trakcie użytkowania przez cały okres życia centrali. W skrajnym przypadku takie przewymiarowanie uniemożliwi doregulowanie prędkości obrotowej do wskazanej przez projektanta wydajności.

3. Wielkość centrali: zgodnie z przedmiarem: 950x700x500 (D/S/W), a zgodnie z ofertą Odwołującego jest 3250x1200x1320 (D/S/W) – tak dramatyczna zmiana wielkości może wręcz uniemożliwić umieszczenie centrali w pierwotnym miejscu.

4. Waga: zgodnie z przedmiarem: 500kg, a zgodnie z ofertą Odwołującego 900kg - podobnie jak w pkt 3, taka zamiana wymaga sprawdzenia obciążenia powierzchniowego i sprawdzenia przez konstruktora.

Biorąc pod uwagę zaś wszystkie niezgodne z przedmiarem parametry, przyjmując ofertą Odwołującego należałoby mieć na uwadze następujące skutki:

- konieczność przeprojektowania/zmiany konstrukcji wsporczych;

- konieczność przeprojektowania/zmiany przekroju kanałów wentylacyjnych podłączanych do urządzenia;

- konieczność przeprojektowania/zmiany przekroju rur podłączanych do urządzenia;

- konieczność przeprojektowania/zmiany przekroju przewodów zasilających;

- konieczność przeprojektowania/zmiany lokalizacji urządzenia (względem innych urządzeń i elementów budowlanych). 6/11

Generalnie zmiana w skali zaproponowanej przez Odwołującego pociąga za sobą konieczność wykonania projektu zastępczego uwzględniającego dużą ilość konsekwencji technicznych, co wymusza uznanie niezgodności oferty Odwołującego za istotną dla realizacji zamówienia."

Mając na uwadze powyższe zdaniem Izby Odwołując II zaoferował inny przedmiot zamówienia, niż wskazał w dokumentacji Postępowania Zamawiający. Rzeczone zmiany, oferowane przez Odwołującego II, miały niewątpliwie charakter ściśle zasadniczy, odbiegający od wymagań minimalnych stawianych prze Zamawiającego.

Niezgodność treści oferty z warunkami zamówienia polega na sporządzeniu i przedstawieniu oferty w sposób, który nie odpowiada ukształtowanym przez zamawiającego i zawartym w SWZ wymaganiom, w szczególności co do zakresu, ilości, jakości, warunków realizacji i innych elementów istotnych dla wykonania zamówienia. Niezgodność treści oferty z warunkami zamówienia musi mieć charakter zasadniczy i nieusuwalny, dotyczyć powinna sfery niezgodności zobowiązania zamawianego w warunkach zamówienia oraz zobowiązania oferowanego w ofercie, tudzież polegać może na sporządzeniu i przedstawieniu oferty w sposób niezgodny z wymaganiami warunków zamówienia. Niezgodność jaka dotyczyła oferty Odwołującego II jest niewątpliwie nieusuwalna, bowiem sam Zamawiający nie mógł jej samodzielnie poprawić. Tutaj Izba przychyla się do argumentacji Zamawiającego z odpowiedzi na odwołanie z dnia 6 lutego 2026 r.,

że: „*W wyniku powyższego wystąpiła sytuacja, w której Zamawiający był w stanie jedno-znacznie stwierdzić niezgodność kosztorysu ofertowego w zakresie dwóch pozycji z wymogami określonymi w przedmiarze. Jednakże w kosztorysie ofertowym Odwołującego brak było innych pozycji, które mogłyby stanowić podstawę dla poprawienia pozycji tj. wskazanie centrali i wentylatora odpowiadających wymogom Zamawiającego. Uwzględniając zaś, że podane w kosztorysie parametry techniczne muszą się odnosić do konkretnego urządzenia, Zamawiający nie był w stanie samodzielnie dokonać żądanego przez Odwołującego poprawienia. Na podstawie złożonej oferty Zamawiający nie mógł wywieść jakie urządzenie miał zamiar zaoferować Odwołujący i jednocześnie nie mógł zwrócić się o taką informację do Odwołującego, bowiem zostałoby to uznane za negocjacje prowadzące do zmiany treści oferty*."

Nie ulega wątpliwościom, że każdy zamawiający ma obowiązek poprawić w ofercie odwołującego omyłki polegające na niezgodności oferty z warunkami zamówienia, jeżeli poprawa omyłek nie prowadziłaby do jakiejkolwiek zmiany oferty złożonej przez odwołującego (tak np. wyrok Izby z dnia 9 października 2024 r., KIO 3255/24).

Ponadto wskazać należy, że regulacje ustawy Pzp wymagają pełnej zgodności treści zobowiązania wykonawcy z wymaganiami podmiotu zamawiającego określonymi w dokumentach zamówienia. W przeciwnym wypadku oferta będzie podlegała odrzuceniu.

W okolicznościach niniejszej sprawy nie ulega wątpliwościom, że potencjalna poprawa omyłki, dokonanej przez Odwołującego II, spowodowałabydaleko idące zmiany w przedmiocie zamówienia, tj. konieczność wykonania finalnie projektu zastępczego uwzględniającego dużą ilość rozwiązań technicznych, co wymuszałoby dalej idąc uznanie niezgodności oferty Odwołującego II za istotną dla realizacji zamówienia (tak pismo Zamawiającego z dnia 6.02.2026 r., co do którego Odwołujący II wbrew zasadzie kontradyktoryjności nie wniósł żadnych zastrzeżeń). O niezgodności treści oferty z treścią SWZ można mówić, gdy treść złożonej oferty w warstwie merytorycznej nie odpowiada postanowieniom SWZ (zob. wyrok KIO z 14 czerwca 2023 r., KIO 1552/23). Co ważne, niezgodność oferty z warunkami zamówienia musi być oczywista i niewątpliwa. Jak wskazała KIO w wyroku z 9 maja 2024 r. (KIO 1267/24), oznacza to, że zamawiający musi mieć pewność co do niezgodności oferty z jego oczekiwaniami, przy założeniu, że postanowienia SWZ są jasne i klarowne (zob. wyrok KIO z 22 września 2020 r., KIO 1864/20; wyrok z 31 stycznia 2020 r., KIO 69/20).

Izba wskazuje, że „omyłka", niejako techniczna jak wskazywał Odwołujący II i związana z kopiowaniem przez Odwołującego II określonych pozycji z przedmiaru Zamawiającego do kosztorysu ofertowego, musiała zostać także oceniona przez pryzmat należytej staranności oczekiwanej od wykonawcy. Należyta staranność profesjonalisty nakłada na wykonawcę, który składa ofertę, dokumenty i oświadczenia we własnym imieniu, aby upewnił się, czy deklarowany w nich stan rzeczy odpowiada wymaganiom zamawiającego. Podkreślić należy, że pojęcie należytej staranności implikuje element działania, podejmowania pewnych czynności, jakich można się spodziewać od uczestnika obrotu profesjonalnego. Przy czym wzorzec należytej staranności ma zawsze charakter obiektywny i abstrakcyjny, jest ustalany niezależnie od osobistych przymiotów i cech konkretnej osoby, a jednocześnie na poziomie obowiązków dających się wyegzekwować w świetle ogólnego doświadczenia życiowego oraz konkretnych okoliczności (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z 23 października 2003 r., sygn. akt V CK 311/02). Dodatkowo w stosunku do profesjonalistów miernik ten ulega podwyższeniu, gdyż art. 355 § 2 kc precyzuje, że należytą staranność dłużnika w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej określa się przy uwzględnieniu zawodowego charakteru tej działalności. Za takiego profesjonalistę należy również uznać, co do zasady, wykonawcę ubiegającego się o udzielenie zamówienia publicznego. Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy – nie sposób przyjąć argumentacji Odwołującego II, że podstawa odrzucenia jego oferty była o tyle niezasadna, że złożone oświadczenie woli, co do oferowanych urządzeń, wynikało li tylko ze skopiowania błędnych pozycji. Odwołujący II jako profesjonalista winien w sposób szczególnie skrupulatny zweryfikować składane oświadczenia, które de facto stanowiły ostatecznie jego zobowiązania kontraktowe.

Orzekając o kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie na podstawie art. 574 oraz art. 575 ustawy Pzp, a także w oparciu o przepisy § 5 pkt 1 i 2 lit. b oraz § 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 roku w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. z 2020r., poz. 2437 ze zmianami), orzekając w tym zakresie o obciążeniu kosztami postępowania stronę przegrywającą, czyli Odwołującego I i II.